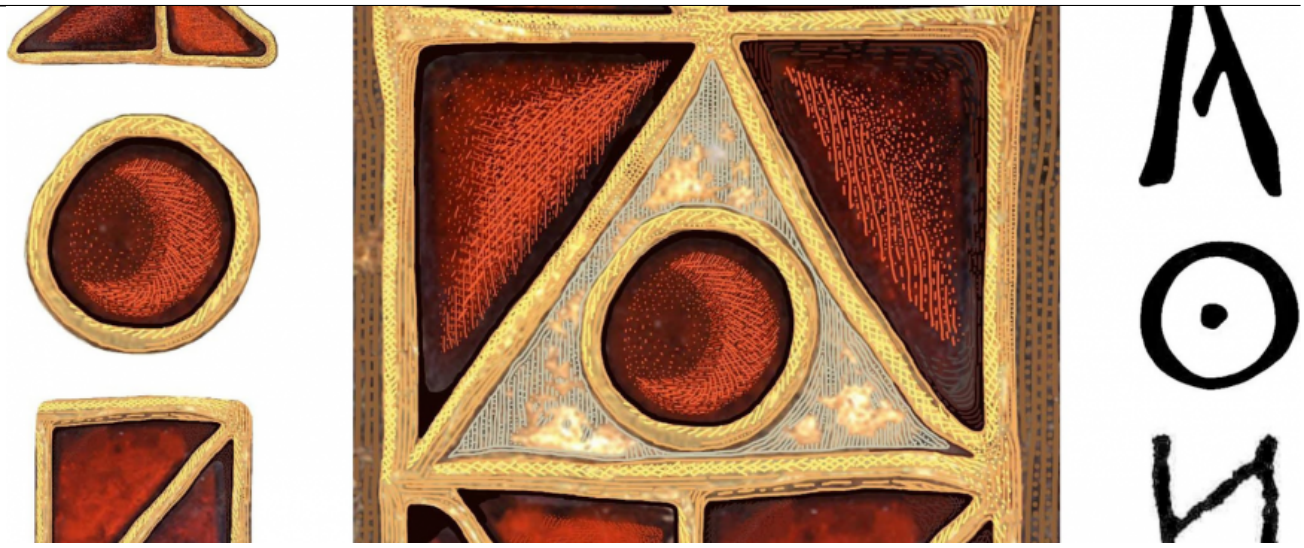

Elt?ri-e a tudományos konszenzus a hun nyelvemlékek bemutatását a kínai-magyar közös szervezéssel készül? hun kiállításon?

2024 május 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Az utóbbi években több, a nemzeti írás tényeinek arculcsapásaként értékelhet? kiállítást rendezett a "tudományos konszenzus".

Az utóbbi években több, a nemzeti írás tényeinek arculcsapásaként értékelhet? kiállítást rendezett a "tudományos konszenzus". Err?l a Félsiker? kiállítások címszó alatt írtam.
Az OSZK-ban rendezett nyelvemlék-kiállításon a javaslatom ellenére nem voltak hajlandóak rovásírással írt nyelvemlékeket kiállítani, a f?igazgató nem is fogadott. Err?l írtam vagy három tiltakozó cikket a megnyitóra. A kiállítást követ?en Hiller István kultuszminiszter elbocsátotta az OSZK f?igazgatóját. Ekkor határozta el az MTA, hogy rováskorpuszt készít (ez 2021-ben meg is jelent, súlyos hibákkal, többek között a jól dokumentált szójeleink letagadásával terhelten). A nyelvemlék-kiállítás botránya után az MTA, az ELTE és a MKI is elismerte, hogy vannak rovásírással írt nyelvemlékeink, ám azokat - a szójelek meg nem értése miatt - helyesen ma sem tudják elolvasni. Lásd err?l: Szemellenz?s rovológia Zelliger Erzsébet az MTA rováskorpuszáról. Tévesen értékelt a bodrog-alsób?i, a székelyderzsi és a karcag-orgondaszentmiklósi rovásemlékünk is.

A nyelvemlék-kiállítás rovológiai kudarca után rendezett további félsiker? kiállításokon megjelentek ugyan a rovásírásos tárgyak, de azok elolvashatóságát nem közölték a nagyérdem?vel. Célszer? lenne elkerülni e gyakorlat folytatódását a kínai-magyar közös szervezésben most készül? hun kiállításon, hacsak nem tartozik a kit?zött célok közé a hun hieroglifikus nyelvemlékek letagadása.

Mindez azért alakul így, mert az el?z? átkosokban az egyetemeken elmulasztották a székely írás kutatását, oktatását és e téren a mai szakemberek tudása csapnivaló. Az akadémikus tudomány alfabetikusként kezeli a székely írást és nem hajlandó tudomást venni a jól dokumentált és pl. a hímes tojásainkon, a fazekasedényeink díszítésében, meg az államcímerünkben napjainkig használatos szó- és mondatjelekr?l. Már pedig a szkíta, szarmata, hun, avar és honfoglaló népesség díszesen kialakított szójeles írásemlékek sorát hagyta ránk. Ezeket a magyar nyelvemlékeket a rovológiai téren nem is létez? "szakma" félremagyarázza, puszta díszítésként kezeli és az olvasatukat nem hajlandó észrevenni. Ha ez a gyakorlat folytatódik, akkor a kb. 100 db. magyarul megszólaló hun nyelvemlék nem hasznosulhat a magyar ?störténetr?l folyó kutatásban és vitákban. A tervezett hun kiállítás pedig rovológiai értelemben egy évszázados írástörténeti szégyen, elmulasztott lehet?ség lesz. Ki lesznek állítva a hun nyelvemlékek (az olvasatuk nélkül), miközben a kiállítók nem tudják majd megmondani, hogy milyen nyelven beszéltek a hunok. Holott ez a kit?n? gondolat (a hun kiállítás) a hun-magyar kultúra felmutatásának nemzetközi figyelmet vonzó példátlan sikere is lehetne. Ez a hun kiállítás csak azt fogja bebizonyítani a magyar közönség számára, hogy a hazai kultúrpolitikát változatlanul a "Merjünk kicsik lenni" prekoncepció uralja. S hogy mennyire féltékenyen vigyáz az írástörténeti tények elhallgatására, arra a kovásznai K?rösi Csoma Sándor konferenciáról való kitiltásom a jellemz? példa. Bár itt évtizedek óta adtam el?, erre most nem kerülhet sor. Szakmai érvek fel sem merültek. Az idei jelentkezésemet azzal az indoklással utasították el, hogy a konferencia megrendezését lehet? tev? támogatásokat az anyaországi akadémikus tudomány képvisel?it?l kapják s ha én szerepelnék a kovásznai el?adók között, akkor a konferencia és az azt rendez? egyesület léte is veszélybe kerülne. Tiszta beszéd. A rendez?k a pénz és a K?rösi Csoma Sándor álláspontját (a hun-magyar azonosságot) alátámasztó írástörténeti tények közül kénytelenek az el?bbit választani. Már csak az a kérdés, hogy ez a magyarországi "akadémikus tudomány" mikor rendez könyvégetést és újra máglyára juttatná-e Giordano Brunót?

2024. 01. 11-én volt egy m?sor az M5-ön, az *Ez itt a kérdés* c. m?sorban, amelyben a hun-magyar kapcsolatok voltak napirenden. A Magyarságkutató Intézet négy nagy tudású igazgatójával beszélgetett a felkészült m?sorvezet?. Igen sok, többnyire megszívlelend? és okos dolog hangzott el. Igazán öröm volt hallani.

A hun-magyar kapcsolatok minem?ségének kérdését azonban nem tudták az eddigiekhez képest lényegesen jobban megválaszolni, mert az általuk hivatkozott adatok ennél sokkal többet nem is tesznek lehet?vé. Van pedig egy olyan új adatcsoport, amelyik dönt? módon tud segíteni a válaszadásban: az általam felfedezett hieroglifikus (vallási vonatkozású szójeleket alkalmazó) hun nyelvemlékek sora. A riportalanyok közül kett?nek ajándékoztam már a Magyar hieroglif írás c. kötetb?l, egy harmadiknak pedig levelet írtam e tárgyban, ám az válasz nélkül maradt. Feltehet? tehát, hogy tudnak err?l az új forráscsoportról, csak - szakmai és etikai hibáik miatt - nem vesznek róla tudomást.

A könyvemet 40 év folyamatos kutatás után 7 és fél évig írtam és rajzoltam. Ebben sikerült az e tárgyban többszörösen dokumentált akadémikus képzavarnál jobb utat mutatnom a székely írás eredeztetéséhez. Álláspontom szerint a székely írás a hagyománynak megfelel?en a hun-szkíta írás leszármazottja. Már 1996-ban kiadtam egy füzetet Székely rovásjelek hun tárgyakon címmel. Máig közel 100 magyarul elolvasható hun, vagy hun hatást tükröz?, szójelekkel írt leletet mutattam be a tucatnyi könyvemben és a kb. 2500 cikkemben. Pl. Magyar hieroglif írás.

A tudomány félrenézésének több oka is van: az egyik az írástani szakmai alapozásuk szinte teljes hiánya. Amikor a mai tudós nemzedék egyetemre járt, akkor még az egyetemeken semmit nem tanítottak err?l, vagy csak félrevezetés folyt e tárgyban. Ezt ismételten bevallották a tudomány képvisel?i, például Püspöki Nagy Péter és Sándor Klára. Velem közös végkövetkeztetésük az, hogy a tudomány számára minden alapvet? kérdés tisztázatlan a székely írással kapcsolatban. Ez ellen?rizhet? pl. itt: Sándor Klára/1996.

Sajnos, ez alól az adósság terhe alól a tévés beszélgetésben résztvev?k sem teljesen mentesek. Súlyos tárgyismereti és módszertani hibák képvisel?i e szakterületen. Ezért nem említették sem a m?sorban, sem a munkásságuk során a hunok által is használt, szójeleket alkalmazó írásunkat, pedig az így elolvasható hun nyelvemlékek eldöntik a vitát, amit folytattak. Még Fehér Bence sem kivétel, aki pedig - társaihoz hasonlóan - sok megszívlelend?t mondott a m?sorban és tiszteletet érdeml? szorgalommal kutatja a székely írás el?zményeit. Csak - az egyetemi végzettsége ellenére - az íráselméleti alapokkal nem hajlandó tisztában lenni. ? ugyanis azt írta nemrég az MKI hivatalos kiadványában, hogy "nem érdemes kitérni olyan futóbolondok munkáira, akik szakmányban feliratokat találnak ... díszít?motívumokban" (a nevemet nem említette, de mindenki tudja, aki a szakirodalmat ismeri, hogy els?sorban rólam van szó). Ebben az a súlyos módszertani hiba, hogy egy díszítés is lehet elolvasható. Példa erre az egyiptomi hieroglif írás, amit ünnepélyes alkalmakra, kifejezetten díszít? célzattal használtak a két másik egyiptomi írás (a démotikus és a hieratikus) mellett. Fehér Bence e módszertani tévedése azért tragikus, mert a hunok hieroglifikus írásemlékei is díszesek. Ha ezeket a díszességük miatt nem hajlandók kézbe sem venni, akkor vég nélkül folyhat a vita, mégis elmarad a megbízhatóbb válasz.

Ám a kínai-magyar kooprodukcióban most készül? hun kiállításon elkerülhetetlenül ki lesznek állítva olyan díszes hun leletek, amelyeken magyarul elolvasható hieroglifikus írásemlékek lesznek. A régész szakma - komolyan vehet? érvek nélkül - intézményesen elzárkózik a kérdés megtárgyalása el?l. Ezért fél?, hogy a hun kiállításon bemutatott hun nyelvemlékek mellett nem fog szerepelni az olvasatuk. Ennek hiányában a kiállítás nem tudja majd a lehetséges

legmagasabb szinten betölteni a neki szánt szerepet. A megoldás egy tudományos igény? vita lehetne. Ez el?l az akadémikus tudomány képvisel?i - a rovológiai téren megnyilvánuló, bevallott ismerethiányuk és az egyetemeken beléjük nevelt prekoncepcióik miatt - elzárkóznak. Én örülnék a legjobban, ha tévednék.

A hun kiállítás támogatásaként az alábbi cikkemben felsorolok néhány hun hieroglifikus nyelvemléket. El kell kezd?dnie egy szakmai alapú (a szimpla jelz?osztogatáson felülemelked?) beszélgetésnek a hun nyelvemlékekr?l és a székely írás szójeleir?l. Ám az internet korában ennek hiányában is tudomást szerezhet a nagyközönség a magyarul megszólaló hun nyelvemlékekr?l.

Íráselméletileg e székely szójelek léte és hasznosítása a kérdés. Az 1921-ben megjelent MTA rováskorpusz több dokumentumot mutat be (pl. Veit Gailel 1500-as évekb?l származó feljegyzését), amelyek szerint a székelyeknek voltak szó- és mondatjelei is. A népi, uralmi és vallási alkalmazásokon ma is használjuk ezeket. Ezek bárki számára el is olvashatóak a hieroglifikus írásunk sajátosságainak megismerése esetén. Ám a rovológiai téren nem is létez? "tudományos konszenzus" tárgyalni sem hajlandó a szójeleinkr?l.

A nevüket nem vállaló akadémikus cenzorok által szakmai vita nélkül tiltólistára helyezett kovásznai el?adásomban a hun és hun hatásról árulkodó, magyarul elolvasható hieroglifikus nyelvemlékek egy részét kívántam bemutatni. Ezeket a Kínai-magyar közös rendezés? hun-kiállítás c. cikkben sorolom fel.

Borítókép: **1. ábra. A telki hun kicslelet vascsatjának részlete a szimmetrikus *Lyukó ragyog az égben* mondattal**

Varga Géza
https://vargagezairastortenesz.blogspot.com/

Ajánló